

INFO

Koledy v mělnickém kostele sv. Petra a Pavla

Také letos zve proboštvství všechny věřící a zájemce na společnou oslavu Vánoc na Vánoční koncert koled, který se uskuteční dne 25. prosince v 16.00 hod v kostele sv. Petra a Pavla. Všichni, kdo mají zájem zpívat nebo jenom poslouchat, jsou vítáni.

Zpívat budou:

Vlasta Šamanová – soprán,
Jana Grossová – alt,
Vladimír Hradec – varhany.

Vstup je zdarma.

Vladimír Hradec, varhaník

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST PROBOŠTSTVÍ MĚLNÍK

Vás srdečně zve na
vánoční zpěvy sboru

CHRAPOT

v neděli 3. ledna 2016 v 16.00

Chrám sv. Petra a Pavla
Srdečně zveme
Vstupné dobrovolné

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí v roce 2015

24. prosince (čtvrtek) – Štědrý den:

- 16.00 - „půlnoční“ mše sv. pro děti - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)

25. prosince (pátek) - Slavnost Narození Páně:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

26. prosince (sobota) - Slavnost sv. Štěpána prvomučedníka:

- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

27. prosince (neděle) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

31. prosince (čtvrtek) - poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku:

- 16.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

1. ledna 2016 (pátek) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

2. ledna 2016 (sobota):

- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké

3. ledna 2016 (neděle) - Slavnost Zjevení Páně:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhlídce)
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Římskokatolická farnost Proboštvství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ
VÁNOCE 2015 - LEDEN 2016

„Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Pán v minulosti k našim předkům skrze proroky.

V této poslední době však k nám promluvil skrze svého Syna”

(Žid 1, 1-2)

Bůh není někde daleko, vzdálený.

On je mezi námi a s námi.

Bůh přišel viditelně na tento svět jako bezmocné dítě,
dýchal náš vzduch, nosil naše oblečení, jedl naše jídla.

Stal se bratrem všech lidí a nyní klepe i na dveře tvého srdce.

Touží se s tebou setkat.

*Krásné a požehnané Vánoce
a hodně Božího požehnání
do nového roku 2016.*

P. Jacek a P. Mirek

Dovolím Bohu, aby mne měl rád?

„Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům země vzhází světlo“ (Iz 9,1). „Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila“ (Lk 2,9). Takto nám liturgie této svaté vánoční noci představuje Narození Spasitele: jako světlo, které prostupuje a rozptyluje tu nejhlubší temnotu. Pánova přítomnost uprostřed Jeho lidu odnímá tíhu porážky a chmur otroctví a nastoluje radost a veselí.

Také my jsme tuto požehnanou noc přišli do Božího domu procházejíce temnotami, jež obestírají zemi, avšak vedeni plamenem víry, která osvětluje naše kroky, jsme ožívováni nadějí, že nalezneme „veliké světlo“. Otevřenost srdce nám také umožní rozjímat o zázraku onoho dítěte-slunce, které rozjasňuje horizont shůry.

Původ temnot, které obestírají svět, se ztrácí v noci časů. Pomysleme na onu ponuru chvíli, kdy byl spáchán první zločin

lidstva, když Kain zaslepený závistí vztáhl ruku proti bratru Ábelovi (srov. Gen 4,8). Tak byl běh věků poznamenán násilím, válkami, nenávisí a svévolí. Avšak Bůh, který vložil svá očekávání do člověka, kterého učinil ke svému obrazu a podobě, čekal. Bůh čekal. Čekal tak dlouho, až se zdálo, že možná rezignoval. Nemohl však rezignovat, nemohl zapřít sám sebe (srov. 2 Tim 2,13). Tváří v tvář zkaženosti lidí a národů tedy stále trpělivě čekal. Boží trpělivost! Jak nesnadné chápat trpělivost, kterou s námi má Bůh.

Světlo rozrážející tmu nám během dějin zjevuje, že Bůh je Otec a že jeho trpělivá věrnost je mocnější než temnoty a zkaženost. V tom spočívá zvěst vánoční noci. Bůh nezná hněv a netrpělivost; jako otec z podobenství o ztraceném synu neustále vyhlíží v dálce svého vracejícího se syna. Trpělivě celé dny. Boží trpělivost.

Izaiášovo prorocství zvěstuje příchod velikého světla, které pronikne temnotu. Rodí se v Betlémě a je přijato milujícíma rukama Marie, Josefovým citem a úžasem pastýřů. Když andělé oznamují pastýřům narození Vykupitele, činí tak těmito slovy: „To bude pro vás znamením: Naleznete dětátko zavinuté do plének a položené v jeslích“ (Lk 2,12). Tímto „znamením“ je právě Boží pokora, pokora Boží dovedená do krajnosti; je to láska, s níž na sebe Bůh onu noc vzal naši křehkost, naše utrpení, naše úzkosti, naše touhy a naše omezení. Poselství, které všichni očekávali a které v hloubi své duše hledali, nebylo nic jiného než Boží něha, Bůh, který na nás hledí přívětivýma očima a přijímá naši ubohost, Bůh zamilovaný do naší maličkosti.

Tuto svatou noc, když rozjímáme o Dítěti Ježíši právě narozeném a položeném do jeslí, jsme pozváni se zamyslet. Jak přijímáme tuto Boží něhu? Nechám se od Boha dostihnout, obejmout anebo Mu bráním se přiblížit? „Já hledám Boha“ – mohli bychom namítnout. Nicméně, nejdůležitější není hledat Jej, nýbrž nechat se od Něho hledat, nalézt a pohladit s přívětivostí. Toto je otázka, kterou nám toto Dítě klade svoji přítomností: dovolím Bohu, aby mne měl rád?

A dále: máme odvahu přijímat s jemnocitem svízelné situace a obtíže těch, kdo jsou vedle nás, anebo dáváme přednost neosobním řešením, která jsou možná efektivní, ale postrádají evangelní vřelost? Jak velice dnešní svět potřebuje něhu! Boží trpělivost, Boží blízkost, Boží něha.

Křesťanova odpověď se nemůže lišit od té, kterou dává Bůh naší nepatrnosti. Životu je třeba čelit dobrotou a mírností. Když si uvědomíme, že Bůh je zamilován do naší nepatrnosti a sám se stává maličkým, aby se s námi mohl lépe setkat, nemůžeme mu neotevřít svoje srdce a prosit jej: „Pane, pomoz mi být jako ty, daruj mi milost něhy v těch nejtvrděších životních okolnostech, daruj mi milost spřízněnosti tváří v tvář každé nouzi, mírnosti v každém konfliktu.

Draží bratři a sestry, rozjímejme v této svaté noci o jesličkách: „lid, který chodil ve tmě, uvidí veliké světlo“ (Iz 9,1). Uviděli jej obyčejní lidé, lidé připravení přijmout Boží dar. A naopak jej neviděli arogantní, pyšní a ti, kteří stanovují zákony podle svých osobních kritérií, ti kteří se uzavírají do sebe. Hledme na jesličky, modleme se a prosme Panenskou Matku: „Ó, Maria, ukaž nám Ježíše!“

papež František

Proč Svatý rok milosrdenství? Co je jeho smyslem?

Draží bratři a sestry, dobrý den!

Včera jsem tady v bazilice sv. Petra otevřel jubilejní Svatou bránu milosrdenství. Ještě před tím jsem tak učinil v katedrále v Bangui, hlavním městě Středoafrické republiky. Dnes bych se spolu s vámi chtěl zamyslet nad významem tohoto Svatého roku a odpovědět na otázku: proč Svatý rok milosrdenství? Co je jeho smyslem?

Církev tento mimořádný moment potřebuje. Neříkám, že pro církev je dobrý. Říkám, že církev tento mimořádný moment potřebuje. V naší době hlubokých změn je církev povolána poskytnout svůj osobitý přínos tím, že zviditelní znamení přítomnosti a blízkosti Boží. A Svatý rok je příhodným časem pro nás všechny, abychom se rozjímáním o božském milosrdenství, přesahujícím každé lidské omezení a ozařujícím temnotu hříchu, mohli stát přesvědčivějšími a účinnějšími svědky.

Pohlédnout k Bohu, milosrdnému Otci, a k bratřím, kteří potřebují milosrdenství, znamená obrátit pozornost k podstatě evangelia, k Ježíši, k Milosrdenství, které se stalo tělem a zpřístupňuje našim zrakům velké mystérium trojiční lásky Boha. Slavit Svatý rok milosrdenství znamená učinit znovu středem našeho osobního života a našich komunit specifikum křesťanské víry, tedy Ježíše Krista, milosrdného Boha.

Tedy, Svatý rok žitého milosrdenství. Ano, draží bratři a sestry, tento Svatý rok je nám nabízen, abychom zakusili ve svém životě něžný a líbezný dotek Božího odpuštění, Boží přítomnosti u nás a Boží blízkosti zvláště ve chvílích největší nouze.

Tento Svatý rok je zkrátka výsadním momentem církve, aby si osvojila volit výhradně to, co se nejvíce líbí Bohu. A co je tím, co se Bohu líbí nejvíce? Odpouštět svým dětem, mít s nimi slitování, aby také odpouštěli bratřím a zářili ve světě jako pochodně Božího milosrdenství. To je to, co se Bohu líbí nejvíce. Svatý Ambrož v jednom teologickém spise pojednávajícím o Adamovi komentuje stvoření světa a říká, že Bůh každý den, kdy něco učinil – měsíc, slunce či živočichy – říká: „A Bůh viděl, že je to dobré.“ Když však učinil muže a ženu, Bible říká: „Viděl, že to bylo velmi dobré.“ A svatý Ambrož se ptá: „Proč říká »velmi dobré«? Proč je Bůh po stvoření muže a ženy tolik spokojen?“ Protože nakonec měl komu odpouštět. A to je krásné: radostí Boha je odpouštět, bytím Boha je milosrdenství. Proto máme v tomto mimořádném roce otevřít srdce, aby nás všechny tato Boží láska a tato radost naplnila milosrdenstvím. Svatý rok bude pro církev „příhodným časem“, pokud se naučíme volit to, co se Bohu líbí nejvíc, aniž bychom podlehli pokušení myslet si, že něco jiného je důležitější či prvořadější. Nic není důležitější než volit to, co se Bohu líbí nejvíc, tedy Jeho milosrdenství, Jeho lásku, Jeho jemnocit, Jeho objetí, Jeho pohlazení!

Také nezbytné dílo obnovy institucí a struktur církve je prostředkem, který nás má vést k zakoušení živého a oživujícího Božího milosrdenství, které jedině může zaručit církvi, aby byla oním městem, jež je postaveno na hoře a nemůže zůstat skryto (srov. Mt 5,14). Pouze milosrdná církev září! Kdybychom měli být jen na chvíli zapomenout, že tím, co se Bohu líbí nejvíc, je milosrdenství, byla by každá naše snaha marná, protože bychom se stali otroky svých institucí a svých struktur, i kdyby byly jakkoli obnovené. Byli bychom stále otroky.

„Mocně pocítit radost, že jsme byli nalezeni Ježíšem, který nás jako Dobrý Pastýř přišel hledat, protože jsme zbloudili“ (Homilie papeže Františka, nešpory z vigilie neděle Božího milosrdenství, 11. duben 2015) – to je cíl, který si církev klade v tomto Svatém roce. Takto v sobě posílíme jistotu, že milosrdenství může skutečně přispět k vytvoření lidštějšího světa. Zvláště v těchto našich časech, kdy je odpuštění v prostředích lidského soužití vzácným hostem, se důraz na milosrdenství stává naléhavějším, a to všude: ve společnosti, v institucích, v práci a také v rodině.

Jistě, někdo může namítnout: „Ale Otče, neměla by církev v tomto Roce dělat něco víc? Je správné rozjímat o Božím milosrdenství, ale existují urgentní potřeby!“ To je pravda, mnohého je třeba a já to jako první nepřestávám připomínat. Je však třeba mít na zřeteli, že kořenem zapomnění, do něhož milosrdenství upadá , je vždycky sebeláska. Ve světě má podobu exkluzivního hledání vlastního prospěchu, potěšení a poct pojících se ke snaze hromadit bohatství, zatímco v životě křesťanů je často maskována pokrytectvím a zesvětštěním. To všechno odporuje milosrdenství. Ve světě popudy sebelásky odcizují milosrdenství a jsou tak mnohé a četné, že často už nejsme s to rozpoznat je jako krajnosti a pochybení. Proto je nezbytné uznávat, že jsme hříšníci, abychom v sobě posílili jistotu božského milosrdenství. „Pane, jsem hříšník; Pane, jsem hříšnice: přijď se svým milosrdenstvím.“ To je krásná modlitba, snadná modlitba, kterou lze říkat denně: „Pane, jsem hříšník; Pane, jsem hříšnice: přijď se svým milosrdenstvím.“

Draží bratři a sestry, rád bych, aby v tomto Svatém roce každý z nás udělal zkušenost s Božím milosrdenstvím, abychom byli svědky toho, co se Bohu líbí nejvíce. Je naivní myslet si, že to může změnit svět? Ano, lidsky řečeno je to bláznovství, ale „pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé“ (1 Kor 1,25).

papež František

Modlitba papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství

Pane Ježíši Kriste, učil jsi nás být milosrdnými, jako je milosrdný nebeský Otec, a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce. Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.

Tvůj láskyplný pohled osvobodil Zachea a Matouše z otročení penězům, cizoložnici a Marii Magdalénu od hledání štěstí jen ve stvořených věcech, přiměl Petra plakat, když tě zradil, a zaručil kajícímu zločinci ráj. Dej, ať každý z nás slyší tvá slova určená samařské ženě, jako bys je říkal nám: „Kdybys tak znala Boží dar!“

Ty jsi viditelnou tváří neviditelného Otce, Boha, který projevuje svou všemohoucnost nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím: dej, ať je církev pro svět tvou viditelnou tváří, tváří svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.

Tys chtěl, aby také tvoji služebníci byli podrobeni slabosti, a tak mohli soucítit s těmi, kdo se potýkají s nevědomostí a omylem: dej, ať každý, kdo se s jediným z nich setká, zakusí, že ho Bůh očekává, miluje a odpouští mu.

Sešli svého Ducha a posvěť nás všechny jeho pomazáním, aby se Svatý rok milosrdenství stal rokem Hospodinovy milosti a aby tvá církev s obnoveným nadšením mohla přinášet radostnou zvěst chudým, vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným a navrátit zrak slepým.

Na přimluvu Panny Marie, Matky milosrdenství, o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ s Otcem a Duchem Svatým na věky věků. Amen.